

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ
Ректор ОНМедУ
Валерій ЗАПОРОЖАН

Бережко 20 25 р.

**ПРОГРАМА
ЄДИНОГО ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ**

для осіб, які на основі освітнього ступеня бакалавра (НРК6) та магістра (освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста) (НРК 7) вступають на навчання для здобуття ступеня магістра за спеціальністю І9 «Громадське здоров'я» галузі знань І «Охорона здоров'я та соціальне забезпечення»

Одеса
2025

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Організація та проведення вступних випробувань для здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти відбувається у порядку визначеному у Положенні про приймальну комісію Одеського національного медичного університету.

Мета єдиного фахового вступного випробування з соціальних наук, журналістики та інформації для вступу на навчання для здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності І9 «Громадське здоров'я» – виявити рівень знань, вмінь, компетентностей з обов'язкових навчальних дисциплін циклу професійної підготовки, підготовленість до засвоєння навчальних дисциплін, які будуть вивчатися на другому (магістерському) рівні вищої освіти спеціальності І9 «Громадське здоров'я».

Вимоги до здібностей та рівня підготовленості абітурієнтів. Успішне навчання для здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю І9 «Громадське здоров'я», потребує від бакалаврів здібностей до оволодіння теоретичними знаннями і практичними навичками у сфері соціальних та професійно-орієнтованих дисциплін.

Єдине фахове вступне випробування з соціальних дисциплін для здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності І9 «Громадське здоров'я» має інтегрований характер і передбачає знання соціальних та психологічних категорій.

Програма обговорена і ухвалена на засіданні приймальної комісії Одеського національного медичного університету (протокол № 3 від "19" березня 2025 р.)

Програма затверджена наказом ректора Одеського національного медичного університету № 159-о від "24" березня 2025 р.

2. ПРОГРАМА З ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ ЄДИНОГО ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Розділ 1. «Основи психології та соціології» (питомна вага 14-16%)

Тема 1. «Психологія та соціологія у структурі сучасних наук»

- Об'єкт, предмет психології. Психіка як об'єкт психології. Психічні явища як предмет психології.
- Об'єкт, предмет соціології. Суспільство як об'єкт соціології. Соціальна взаємодія як предмет соціології.
- Функції соціології: теоретико-пізнавальні, практично-політичні.
- Трансформація уявлень про предмет психології. Історичне формування предмета психології: від вчення про душу до науки про психіку.
- Трансформація уявлень про предмет соціології: від вивчення суспільства в людині до дослідження людини в суспільстві.
- Структура та основні галузі психології. Фундаментальна та прикладна психологія.
- Рівні соціологічного знання: Загально-соціологічні теорії (макросоціологія та мікросоціологія), спеціальні та галузеві соціологічні теорії (теорії середнього рівня), знання, здобуте за допомогою емпіричних досліджень.

Тема 2. «Основні категорії психології та соціології.»

- Поняття «психіка» та її сутність. Функції психіки: відображальна, регулятивна.
- Співвідношення понять «соціальне» і «суспільне». Співвідношення понять «людина», «індивід», «особистість» та «індивідуальність».
- Біологічні передумови, соціальні умови та чинники психічного розвитку особистості.
- Мотиви та мотивація особистості. Потреби, інтереси, переконання, ідеали. Спрямованість особистості.
- Цінності та ціннісні орієнтації особистості. «Життєві стратегії».
- Самоактуалізація та самореалізація особистості: сутність та риси.

Розділ 2. «Історія і теорія психології та соціології» (питомна вага 14-16%)

Тема 1. Соціологічна та психологічна думка XIX ст.

- Позитивізм Огюста Конта. Концепція співвідношення суспільства та індивіда.
- Психологія натовпу Гюстава Лебона. Класифікація натовпів, характеристики натовпу.
- Теорія наслідування Габрієля Тарда. Психологічний механізм наслідування як ключ до пояснення соціальної поведінки.
- Органіцизм та еволюціонізм у теорії Герберта Спенсера.

Тема 2. Соціологічна та психологічна думка кінця XIX - початку XX ст.

- Інтеракціонізм. Теорія «дзеркального Я» Чарльза Хортон Кулі. Символічний інтеракціонізм Джорджа Герберта Міда. Аналіз динаміки «Я»: «І» / та «те».
- Психоаналітична теорія Зигмунда Фрейда. Вчення про сексуальність: лібідо, сублімація, витіснення. Структура особистості: Воно (Id), Я (Ego) і Над-Я (Super Ego). Соціологічні аспекти психоаналізу.
- Індивідуальна психологія Альфреда Адлера. Комплекс меншовартості.
- Аналітична психологія Карла Густава Юнга. Структура особистості. Архетипи колективного несвідомого.
- Розуміюча соціологія Макса Вебера. Теорія соціальної дії. Типи соціальної дії. Типи легітимного панування.
- Еміль Дюркгайм про суспільні норми і цінності. Поняття аномії. Проблема розрізнення

- нормальних і патологічних явищ. Типи самогубств.
- Теорія соціальної поведінки Вільфредо Парето. Теорія еліт. Циркуляція еліт як елемент підтримки соціальної рівноваги.

Тема 3. Психологічна та соціологічна думка другої половини XX - початку XXI ст.

- Дж. Морено: соціометрична революція; психодрама. Неофройдизм (Е. Фромм, Е. Еріксон). Класичний біхевіоризм (Дж. Уотсон, І. Павлов, Б. Скіннер) та необіхевіоризм (А. Бандура). Гуманістична психологія (А. Маслоу, К. Роджерс, В. Франкл, І. Ялом). Генетична психологія Ж. Піаже.
- Специфіка структурно-функціональної теорії Толкотта Парсонса. Концепція соціальної дії. Соціалізація і соціальний контроль як механізми інтеграції індивіда до соціальної системи. Функціональний аналіз Роберта Мертон. Р. Мертон про соціологічні теорії середнього рівня. Феноменологічна соціологія Альфреда Шюца: поняття життєвого світу та повсякденності.

Розділ 3. Методи психології та соціології (питомна вага 19-21%)

Тема 1. Планування та Забезпечення якості дослідження.

- Наукові дослідження: різновиди (теоретичні та емпіричні; фундаментальні та прикладні; розвідувальні, описові та аналітичні, польові та лабораторні), проблема, мета, завдання, об'єкт, предмет.
- Програма дослідження: структура документа, основні пункти, етапи дослідження. Тлумачення, концептуалізація, операціоналізація основних понять дослідження. Гіпотези дослідження: теоретичні, емпіричні, статистичні.
- Вибірковий метод: генеральна сукупність, вибірка, основні вимоги до формування вибірки, методи формування.
- Якість інформації: репрезентативність, валідність, надійність. Типи валідності (змістовна, критеріальна, конструктивна), валідизація. Забезпечення надійності.

Тема 2. Методи збору інформації.

- Спостереження: види, переваги і недоліки, роль спостерігача.
- Експеримент: види (констатувальний, формувальний, природний, лабораторний), планування, внутрішня і зовнішня валідність.
- Методи опитування: анкетування, інтерв'ювання. Анкетування (поштові, пресові, онлайн, експертні, індивідуальні, групові). Анкета: види питань, методичні вимоги до композиції анкети та різних питань. Формулювання питань і відповідей в анкеті). Інтерв'ювання (фокус-групові, глибинні, неформалізовані: історія життя, біографія, усна історія).
- Експертні опитування (метод експертної оцінки): пошук, відбір та підготовка експертів. Види і процедури експертного опитування.
- Соціометрія: особливості застосування та інструментарію (анкета, шкали), соціометричні індекси, матриці та соціограми.
- Аналіз документів. Контент-аналіз.

Тема 3. Методи аналізу емпіричних даних.

- Вимірювання (за С. Стівенсом): визначення, види, рівні, шкали (номінальні, порядкові, метричні).
- Описова статистика. Міри центральної тенденції та міри варіації для шкал різних типів. Точкове та інтервальне оцінювання. Довірчий інтервал.
- Аналіз статистичного зв'язку між двома змінними. Коефіцієнти кореляції. Методи перевірки статистичних гіпотез.
- Лінійна регресія (парна та багатовимірна).

Розділ 4. Прикладні аспекти психології та соціології (питомна вага 29-31%)

Тема 1. Особистість як об'єкт та суб'єкт соціальних відносин.

- Соціалізація особистості: сутність, етапи (первинна, вторинна), механізми (адаптація, інтеграція). Суб'єкти (сім'я, формальні та неформальні групи однолітків) і агенти (освіта, традиційні ЗМІ та нові медіа: інтернет, соціальні мережі) соціалізації. Поняття ресоціалізації.
- Девіантна поведінка особистості. Поняття та види (позитивна і негативна) девіацій. Суїцидальна та залежна поведінка. Булінг. Мобінг. Ейджизм. Рівні девіантної поведінки: поведінка, що не є схвалюваною іншими, що осуджується іншими, морально негативні прояви і вчинки, делінквентна поведінка, злочинна поведінка, деструктивна поведінка. Соціальні та психологічні чинники девіантної поведінки. Профілактика девіантної поведінки: просвіта, соціальна реклама, корекційні програми, створення ситуації успіху.
- Соціальні статуси: поняття та види (офіційний і неофіційний, приписаний і здобутий). Соціальні ролі: поняття та види (активні й пасивні, явні й латентні). Структура ролі За В. Ядовим (когнітивна, афективна, конативна складові). Маргінальність соціальних ролей.
- Стать і гендер. Маскулінність. Фемінінність. Андроґінність. Гендерна ідентичність. Кризи гендерної ідентичності. Гендерні стереотипи: поняття та види (традиційні та егалітарні). Гендерна рівність і дискримінація. Сексизм. Фемінізм.

Тема 2. Особистість у життєвому та професійному просторі.

- Гра, навчання, праця як види діяльності. Професійна діяльність: поняття та етапи професіоналізації (професійне самовизначення, професійне навчання, професійна адаптація, професійне становлення, професійна реалізація, завершення професійної діяльності). Мотивація та стимулювання професійної діяльності (за ієрархією потреб А. Маслоу). Професійне вигорання. Поняття професійних криз.
- Спілкування як соціально-психологічний феномен. Спілкування як обмін інформацією (комунікативна сторона спілкування). Комунікатор, реципієнт, канал передавання інформації. Комунікативні бар'єри. Спілкування як сприймання, розуміння та оцінка партнерів спілкування (перцептивна сторона спілкування). Механізми міжособистісного сприймання: ідентифікація, соціальна рефлексія, стереотипізація. Каузальна атрибуція. Атитуд як соціальна установка. Спілкування як взаємодія (інтерактивна сторона спілкування).
- Конфлікт і конфліктна ситуація. Види конфліктів (внутрішньо-особистісний, міжособистісний, внутрішньо-груповий, міжгруповий). Рольові конфлікти (гендерно-рольовий конфлікт, конфлікт між сімейними і професійними ролями). Стилі поведінки в конфлікті (суперництво, уникнення, компроміс, співпраця, пристосування). Запобігання (психологічна просвіта, недопущення дискримінації, матеріальне та моральне заохочення, дотримання корпоративної культури) та розв'язання (досягнення компромісу чи співпраці) конфліктів у різних сферах життєдіяльності.
- Соціальна організація як формальна група: характеристики, структура, функції організації. Управління. Управлінська діяльність. Лідерство та керівництво. Типологія лідерства. Стилі керівництва (авторитарний, демократичний, ліберальний). Корпоративна (організаційна) культура.
- Характеристика і актуальні проблеми сучасної сім'ї (нестабільність шлюбу, знижування народжуваності, матеріальне неблагополуччя). Функції сім'ї (репродуктивна, економічна, виховна, господарсько-побутова, комунікативна, дозвіллева, сексуальна, рекреативна, психологічного захисту). Види сім'ї: нуклеарна та розширена сім'я; патріархальна, матріархальна, егалітарна сім'я; моногамна та полігамна сім'ї. Шлюб і Шлюбні стосунки. Сімейні кризи.

Розділ 5. Психологічні та соціологічні виміри суспільства (питомна вага 19-21%)

Тема 1. Група як структурний елемент суспільства.

- Поняття та головні ознаки соціальної групи. Класифікація соціальних груп (великі соціальні групи, середні соціальні групи, малі соціальні групи).
- Поняття великої соціальної групи. Класифікація великих соціальних груп (соціально-класові, соціально-демографічні, соціально-етнічні, соціально-професійні та соціально-територіальні). Натопв як велика стихійна група. Основні характеристики та типологія натопву. соціально-психологічні особливості окремих його різновидів. Етнічні групи. Форми існування етносів та основні етнічні процеси. Поняття етнічної ідентичності та свідомості.
- Поняття малої групи. Класифікація малих соціальних груп (первинні / вторинні; формальні / неформальні; референтні / групи членства: квазігрупи). Структура малої групи. Динамічні процеси в малій групі. Соціально-психологічний клімат групи. Конформізм, конформна поведінка і конформність. Згуртованість.

Тема 2. Соціальні та психологічні характеристики й форми організації суспільних процесів і явищ.

- Суспільна свідомість. Масова свідомість. Групова свідомість. індивідуальна свідомість. Механізми соціально-психологічного впливу (наслідування. навіювання. переконання, зараження, чутки, мода).
- Поняття соціального інституту. Основні функції та характерні ознаки. Види соціальних інститутів: економічні. політичні, релігійні, культури та соціалізації тощо.
- Соціальна стратифікація та соціальні нерівності. Основні критерії соціальної стратифікації. Види нерівності (економічна, політична, правова, культурна, цифрова. мобільна та ін.).
- Соціальна мобільність: поняття, типи (вертикальна / горизонтальна), механізми, соціальні та психологічні чинники. Міграція як вид просторової мобільності: сутність. соціальні та психологічні характеристики.

**3. ПИТАННЯ
З ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ
ЄДИНОГО ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ**

1. Визначення психологічної науки; об'єкт і предмет психології.
2. Визначення соціології; об'єкт і предмет соціології.
3. Функції соціології: теоретико-пізнавальні, практично-політичні.
4. Трансформація уявлень про предмет психології.
5. Трансформація уявлень про предмет соціології.
6. Структура та основні галузі психології.
7. Рівні соціологічного знання: загально-соціологічні теорії; спеціальні та галузеві соціологічні теорії; знання, здобуте емпіричними дослідженнями.
8. Поняття «психіка» та її сутність. Функції психіки.
9. Співвідношення понять «соціальне» і «суспільне».
10. Передумови, соціальні умови та чинники психічного розвитку особистості.
11. Мотиви та мотивація особистості. Потреби, інтереси, переконання, ідеали.
12. Цінності та ціннісні орієнтації особистості. «Життєві стратегії».
13. Самоактуалізація та самореалізація особистості: сутність та риси.
14. Позитивізм Огюста Конта. Співвідношення суспільства та індивіда.
15. Психологія натовпу Гюстава Лебона.
16. Теорія наслідування Габріеля Тарда.
17. Органіцизм та еволюціонізм у теорії Герберта Спенсера.
18. Інтеракціонізм. Теорія «дзеркального Я» Чарльза Хортон Кулі. Символічний інтеракціонізм Джорджа Герберта Міда.
19. Психоаналітична теорія Зигмунда Фрейда. Структура особистості: Воно (Id), Я (Ego) і Над-Я(Superego).
20. Психосоціологічні аспекти психоаналізу.
21. Індивідуальна психологія Альфреда Адлера. Комплекс меншовартості.
22. Аналітична психологія Карла Густава Юнга. Структура особистості.
23. Розуміюча соціологія Макса Вебера. Теорія соціальної дії.
24. Еміль Дюркгайм про суспільні норми і цінності. Поняття аномії. Розрізнення нормальних і патологічних явищ.
25. Типи самогубств за Е. Дюркгаймом.
26. Теорія соціальної поведінки Вільфредо Парето. Теорія еліт.
27. Дж. Морено: соціометрична революція; психодрама.
28. Неофройдизм (Е. Фромм, Е. Еріксон).
29. Класичний біхевіоризм (Дж. Уотсон, І. Павлов, Б. Скіннер)
30. Необіхевіоризм (А. Бандура).
31. Гуманістична психологія (А. Маслоу, К. Роджерс, В. Франкл, І. Ялом).
32. Генетична психологія Ж. Піаже.
33. Специфіка структурно-функціональної теорії Толкотта Парсонса. Концепція соціальної дії.
34. Функціональний аналіз Роберта Мертонна. Р. Мертон про соціологічні теорії середнього рівня.
35. Феноменологічна соціологія Альфреда Шюца: поняття життєвого світу та повсякденності.
36. Наукові дослідження: різновиди; мета, завдання, об'єкт, предмет.
37. Програма дослідження: структура документа, основні пункти, етапи дослідження. Гіпотези дослідження: теоретичні, емпіричні, статистичні.
38. Вибірковий метод: генеральна сукупність, вибірка, основні вимоги до формування вибірки, методи формування.
39. Якість інформації: репрезентативність, валідність, надійність. Типи валідності. Забезпечення надійності.

40. Методи збору інформації в психології і соціології. Спостереження: види, переваги і недоліки, роль спостерігача.
41. Експеримент: види, планування, внутрішня і зовнішня валідність.
42. Психодіагностика, психологічне тестування.
43. Методи опитування: анкетування, інтерв'ювання, спільні риси і відмінності.
44. Складання анкет, процедури анкетування і проведення інтерв'ю.
45. Експертні опитування. Види і процедури експертного опитування.
46. Соціометрія: особливості застосування та інструментарію.
47. Аналіз документів. Контент-аналіз.
48. Методи аналізу емпіричних даних.
49. Вимірювання (за С. Стівенсом): визначення, види, рівні, шкали. Описова статистика.
50. Аналіз статистичного зв'язку між двома змінними. Коефіцієнти кореляції.
51. Лінійна регресія (парна та багатовимірна).
52. Соціалізація особистості: сутність, етапи, механізми. Суб'єкти (сім'я, групи однолітків) і агенти (освіта, традиційні ЗМІ та нові медіа) соціалізації.
53. Девіантна поведінка особистості. Поняття та види девіацій.
54. Суїцидальна та залежна поведінка. Булінг. Мобінг. Ейджизм.
55. Соціальні та психологічні чинники девіантної поведінки. Профілактика.
56. Соціальні статуси: поняття та види.
57. Соціальні ролі: поняття та види. Структура ролі За В. Ядовим. Маргінальність соціальних ролей.
58. Стать і гендер. Маскулінність. Фемінінність. Андрогінність. Гендерна ідентичність. Кризи гендерної ідентичності.
59. Гендерні стереотипи: поняття та види. Гендерна рівність і дискримінація. Сексизм. Фемінізм.
60. Гра, навчання, праця як види діяльності. Професійна діяльність: поняття та етапи професіоналізації.
61. Мотивація та стимулювання професійної діяльності (за ієрархією потреб А. Маслоу).
62. Професійне вигорання. Поняття професійних криз.
63. Спілкування як соціально-психологічний феномен. Спілкування як обмін інформацією (комунікативна сторона спілкування).
64. Комунікатор, реципієнт, канал передавання інформації. Комунікативні бар'єри.
65. Спілкування як сприймання, розуміння та оцінка партнерів спілкування (перцептивна сторона спілкування).
66. Механізми міжособистісного сприймання: ідентифікація, соціальна рефлексія, стереотипізація. Каузальна атрибуція.
67. Спілкування як взаємодія (інтерактивна сторона спілкування).
68. Конфлікт і конфліктна ситуація. Види конфліктів. Рольові конфлікти.
69. Стилі поведінки в конфлікті (суперництво, уникнення, компроміс, співпраця, пристосування).
70. Запобігання та розв'язання конфліктів у різних сферах життєдіяльності.
71. Соціальна організація як формальна група: характеристики, структура, функції організації.
72. Управління. Управлінська діяльність. Лідерство та керівництво. Типологія лідерства. Стилі керівництва. Корпоративна культура.
73. Характеристика і актуальні проблеми сучасної сім'ї (нестабільність шлюбу, знижування народжуваності, матеріальне неблагополуччя).
74. Функції сім'ї (репродуктивна, економічна, виховна, господарсько-побутова, комунікативна, дозвіллева, сексуальна, тощо).
75. Види сім'ї (нуклеарна та розширена сім'я; патріархальна, матріархальна, егалітарна; та ін).
76. Шлюб і шлюбні стосунки. Сімейні кризи.
77. Поняття та головні ознаки соціальної групи. Класифікація груп.

78. Поняття великої соціальної групи. Класифікація великих соціальних груп.
79. Натопв як велика стихійна група. Основні характеристики та типи натопву.
80. Етнічні групи. Форми існування етносів та основні етнічні процеси. Поняття етнічної ідентичності та свідомості.
81. Поняття малої групи. Класифікація малих соціальних груп. Структура малої групи. Динамічні процеси в малій групі.
82. Соціально-психологічний клімат групи. Конформізм, конформна поведінка і конформність. Згуртованість.
83. Суспільна свідомість. Масова, групова. індивідуальна свідомість.
84. Механізми соціально-психологічного впливу (наслідування. навіювання. переконання, зараження, чутки, мода).
85. Поняття соціального інституту. Основні функції та характерні ознаки.
86. Види соціальних інститутів: економічні. політичні, релігійні тощо.
87. Соціальна стратифікація та соціальні нерівності. Основні критерії соціальної стратифікації.
88. Види соціальної нерівності (економічна, політична, правова, культурна, цифрова. мобільна та ін.).
89. Соціальна мобільність: поняття, типи (вертикальна / горизонтальна), механізми, соціальні та психологічні чинники.
90. Міграція як вид просторової мобільності: сутність. соціальні та психологічні характеристики.

4. ПРИКЛАД ТЕСТІВ

З ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ ЄДИНОГО ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

1. Перебуваючи в натовпі, людина мимоволі перейняла його стан, емоції, наміри. Про який механізм соціально-психологічного впливу йдеться?

- А. Примушування.
- Б. Зараження.
- В. Мода.
- Г. Переконування.

2. Які структурні складові соціології виокремлює Огюст Конт?

- А. Соціальна статика та соціальна динаміка.
- Б. Загально-соціологічна теорія та галузеві соціології.
- В. Соціальна прагматика та соціальна аналітика.
- Г. Мікро- та макросоціологія

3. Який з висновків дослідження свідчить про репрезентативність вибірки?

- А. Результати дослідження особливостей емоційного вигорання можна поширити на спільноту медичних сестер України.
- Б. Під час дослідження було з'ясовано, що 80 % досліджуваних мають високий рівень тривожності.
- В. Оскільки лише 10 % досліджуваних відреагували страхом, переглядаючи відеоряд, можна прогнозувати, що подібні відео не викликать страху в майбутньому.
- Г. Результати дослідження вказали на відмінності між експериментальною та контрольною групою в поясненні досліджуваними причин свого емоційного збудження.

4. Яка з перерахованих ознак належить до квазігрупи?

- А. Спонтанність.
- Б. Стійкість.
- В. Довго-тривалість.
- Г. Організованість.

5. Який механізм соціалізації передбачає узгодженість вимог й очікувань соціального середовища стосовно людини з її оцінками, прагненнями, установками й соціальною поведінкою?

- А. Ідентифікація.
- Б. Інтеграція.
- В. Адаптація.
- Г. Обособлення.

6. Який механізм формування гендеру проілюстровано в ситуації: «Хлопчик 5 років, відвідуючи з матір'ю магазин канцтоварів, зацікавився наборами для вирізання картонних ляльок і паперового вбрання для них, вибрав декілька й пішов до каси. Мати підтримала вибір сина. Касирка, побачивши цей вибір, сказала: "Навіщо це тобі, це тільки для дівчаток?" Після чого хлопець придивився до картинок і відніс усе назад»?

- А. Соціалізація.
- Б. Ідентифікація.
- В. Індивідуація.
- Г. Ініціація.

7. Які потреби особистості (згідно з теорією А. Маслоу) задоволені у разі її впевненості в завтрашньому дні та безпеці свого існування?

- А. Екзистенційні.
- Б. Духовні.
- В. Фізіологічні.
- Г. Соціальні.

8. Який інститут соціалізації найбільше забезпечує підтримувальне мікросередовище взаємодії зі «значимим іншим» і водночас є транслятором культури?

- А. Сім'я.
- Б. Школа.
- В. Профспілки.
- Г. ЗМІ.

9. Яким терміном позначають усвідомлену належність особистості до певної спільноти, цінності та інтереси якої вона розділяє та намагається реалізувати?

- А. Соціальна ідентичність.
- Б. Соціальний статус.
- В. Соціальна роль.
- Г. Соціальний престиж.

10. Яку форму стосунків, на думку А. Шюца, формує соціальний співсвіт (Mitwelt)?

- А. Я-стосунки.
- Б. Ми-стосунки.
- В. Ви-стосунки.
- Г. Вони-стосунки.

11. У якій соціальній групі існує відокремлене спілкування між її членами й використовують формальні правила для регулювання взаємодії?

- А. Інгрупі.
- Б. Великій.
- В. Первинній.
- Г. Референтній.

12. Що є прикладом латентної соціальної ролі?

- А. Режисер, який знімає фільми та створює художні шедеври.
- Б. Журналіст, який пише статті та інтерв'ю про актуальні події у світі.
- В. Програміст, який займається малюванням і креативними проектами зі своїми дітьми.
- Г. Банкір, який керує фінансовими операціями та управляє грошовими активами клієнтів.

13. Яке твердження відповідає підходу Герберта Спенсера до аналізу соціальних інститутів?

- А. Соціальні інститути є продуктами функціональної диференціації, яка супроводжує соціальну еволюцію.
- Б. У вивченні соціального інституту важливим є не його минуле, а лише сучасні функції та поточний стан.
- В. Соціальні інститути є продуктами свідомої утилітарної домовленості між людьми.
- Г. Виконання одним соціальним інститутом функцій іншого соціального інституту сприяє інтеграції суспільства.

14. Яка характеристика функціонування психіки пояснює той факт, що людина може завчасно пристосуватися до певної ситуації, орієнтуючись на індіферентні, незначущі подразники?

- А. Рефлекторний характер дій.
- Б. Сигнальний характер відображення.
- В. Селективний характер сприйняття.
- Г. Здатність формувати динамічні стереотипи

15. Що означає поняття «програма соціологічного дослідження»?

- А. Теоретичні схеми, моделі, диспозиції соціологічної теорії.
- Б. Науковий документ, який регламентує всі стадії підготовки та проведення дослідження.
- В. Кошторис, який відображає основні витрати соціологічного дослідження.
- Г. План дій експериментальної групи під час соціологічного дослідження.

16. Прикладом якого типу адаптації індивіда до суспільства є прослуховування музики певного жанру, спровоковане очікуваннями референтної групи?

- А. Конформізм.
- Б. Ритуалізм.
- В. Бунт.
- Г. Ретритизм.

17. Який метод є найбільш цінним для аналізу природно функціонуючих документів?

- А. Вербальних асоціацій.
- Б. Контент-аналізу.
- В. Наративного аналізу.
- Г. Семантичного диференціалу.

18. У дослідженні вивчали вплив думки вчителів про інтелектуальні здібності учнів на їхній реальний інтелектуальний розвиток, який вимірювали протягом дослідження. Учителям повідомили імена дітей, що виявили більш високі здібності за результатами тесту. Насправді імена «найбільш обдарованих учнів» були вибрані випадковим чином. Який метод використовували в цьому дослідженні?

- А. Спостереження.
- Б. Опитування.
- В. Експеримент.
- Г. Аналіз документів.

19. Яку функцію виконують теорії середнього рівня (спеціальні та галузеві соціології), що є важливим складником структури соціологічного знання?

- А. Розробка теорії, необхідної для осмислення загальних соціальних явищ.
- Б. Забезпечення переходу від загальних концепцій до емпіричних досліджень.
- В. Вимірювання конкретних соціальних процесів та соціальних ознак.
- Г. Вироблення загальних підходів для інтерпретації емпіричних фактів.

20. Синдром емоційного вигорання психолога – це:

- А. Стан, що викликаний довготривалим відчуттям позитивних емоцій;
- Б. Наростаюче емоційне виснаження, що здебільшого викликане роботою в одному й тому самому напруженому ритмі, з великим емоційним навантаженням та з важким контингентом;
- В. Стан, що характеризує післяконсультативний період психолога;
- Г. Особливість характеру психолога.

21. Термін «соціологія» запропонований і введений у науку:

- А. Емілем Дюркгеймом;
- Б. Огюстом Контом;
- В. Карлом Марксом;
- Г. Зигмундом Фройдом.

22. Мобінг в системі шкільної освіти – це:

- А. Психологічний тиск, що здійснюється на адміністрацію школи з боку батьків та дітей;
- Б. Систематичне цькування, психологічний терор, форми зниження авторитета, форма психологічного тиску у вигляді цькування співробітника у колективі, зазвичай з метою його звільнення
- В. Мобільний білінгвістичний клас для мовного розвитку учнів;
- Г. Професійне вигорання працівника закладу освіти.

23. Засновник українського соціологічного інституту:

- А. М. Грушевський;
- Б. М. Драгоманов;
- В. М. Шаповал;
- Г. Б. Кістяківський.

24. Знайдіть серед перерахованого форми шкільного булінгу:

- А. Форма проведення шкільних методичних об'єднань;
- Б. Професійний ріст в педагогічному колективі;
- В. Підтримка, розвиток позитивних якостей учня, терпеливе ставлення до його особистості, вплив на емоційну сферу через систему підкріплень;
- Г. систематичні кепкування з будь-якого приводу, задирство, фізичні і психічні приниження, різного виду знущання, бойкот та ігнорування.

25. Метод збору соціологічної інформації, який полягає в опрацюванні даних, отриманих раніше:

- А. Опитування;
- Б. Експеримент;
- В. Аналіз документів;
- Г. Спостереження.

26. Якісно-кількісний метод аналізу документів, який полягає у квантифікаційній обробці тексту з подальшою інтерпретацією результатів:

- А. Конвент-аналіз;
- Б. Контент-аналіз;
- В. Дискурс-аналіз;
- Г. Кванто-аналіз.

27. Е. Дюркгейм розглядав проблему девіантної поведінки в тісному взаємозв'язку з поняттям, яке означає "такий стан суспільства, в якому більша частина його членів, знає про існування зобов'язуючих норм, але ставиться до них негативно або байдуже". Що це за термін?

- А. Межевий стан
- Б. Перехідний період
- В. Аномія
- Г. Криза

28. Соціалізація — це:

- А. Неочікувана, раптова приємна чи неприємна подія;

Б. Процес входження індивіда в суспільство, активного засвоєння ним соціального досвіду, соціальних ролей, норм, цінностей, необхідних для успішної життєдіяльності в певному суспільстві;

В. Пристосування особистості до злочинної субкультури;

Г. Цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби.

29. Особистість – це:

А. Людина як біологічний представник виду homo sapiens – найвищого продукту еволюції живої матерії;

Б. Дитина в перинатальному періоді;

В. Суб'єкт власної життєдіяльності, суспільна істота, наділена свідомістю і представлена психологічними характеристиками, які є стійкими, соціально зумовленими, виявляються у сильних зв'язках, відносинах з навколишнім світом, іншими людьми, визначають поведінку людини;

Г. Біологічна істота, яка наділена на відміну від інших тварин свідомістю й мовою, здатністю працювати, оцінювати навколишній світ і активно його перетворювати.

30. Який метод слід застосовувати, якщо нам потрібно максимально глибоко зрозуміти мотиви обрання дорогих парфумів?

А. Фокус-групу;

Б. Аналіз документів;

В. Анкетування;

Г. Спостереження.

31. Індивідуальність – це:

А. Це насамперед біологічна істота, яка наділена на відміну від інших тварин свідомістю й мовою, здатністю працювати, оцінювати навколишній світ і активно його перетворювати;

Б. Спрямованість інтересів і потреб особистості на певну ієрархію цінностей;

В. Системна соціальна характеристика індивіда, що формує предметну діяльність та спілкування і зумовлює причетність до суспільних відносин;

Г. Сукупність своєрідних психічних особливостей і певних властивостей людини, які характеризують її неповторність і виявляються у рисах характеру, у специфіці інтересів, якостей, що відрізняють одну людину від іншої.

32. Ідентифікація – це:

А. Захисна властивість психіки особистості;

Б. Процес взаємного узгодження дій;

В. Спосіб пізнання і розуміння іншої людини шляхом ототожнення його з самим собою;

Г. Ототожнення індивіда з реальним або уявним об'єктом.

33. Самопізнання – це:

А. Процес пізнання суб'єктом себе, своєї діяльності, внутрішнього психічного змісту;

Б. Здатність людини безпосередньо відтворювати себе, сприймати себе з боку, рефлексувати з приводу своїх можливостей;

В. Почуття власної компетентності та ефективності;

Г. Процес взаємного узгодження дій.

34. Базисний тип особистості – це:

А. Фіксований набір суттєвих соціальних властивостей особистості;

Б. Найпоширеніший або найяскравіший представник цінностей певного суспільства;

В. Сукупність загально прийнятих зразків виконання особою ролей, які відповідають її статусу;

Г. У переліку нема правильної відповіді.

35. Що означає слово "соціологія"? Виберіть правильне значення цього терміну:

- А. Наука про розвиток суспільства
- Б. Вчення про структуру суспільства
- В. Наука про будову суспільства.
- Г. Вчення про суспільство.

36. Лідер – це:

- А. Наділений найбільш ціннісним потенціалом індивід, який має провідний вплив у групі;
- Б. Індивід, на якого офіційно покладені функції управління і організації діяльності в групі;
- В. Індивід, в якого не адекватна самооцінка;
- Г. Людина, яка робить найменший вплив на інших членів групи.

37. Короткотривале зібрання людей для спільного проведення часу у зв'язку з якимось видовищем – це:

- А. Маса;
- Б. Натовп;
- В. Публіка;
- Г. Аудиторія

38. Конфлікт – це:

- А. Процес засвоєння соціальних ролей;
- Б. Усвідомлене зіткнення інтересів, цілей, ролей, цінностей;
- В. Стан масового страху перед реальною або уявною небезпекою;
- Г. Відповідь організму на подразнення.

39. На чому зосереджує увагу макросоціологія?

- А. На типових зразках поведінки, що є ключем для поняття суспільства в цілому; на суспільних структурах (сім'я, релігія, політичний, економічний устрій).
- Б. На моделях народжуваності, смертності, міграції і пов'язаних з цими моделями поведінки людей
- В. На мотивах і актах поведінки індивідів, суті їх вчинків
- Г. На аналізі норм, правил поведінки в суспільстві, суспільних цінностей.

40. Соціальна установка – це:

- А. Спосіб поведінки людей в залежності від їх статусу або позиції в суспільстві;
- Б. Детермінована минулим досвідом психологічна готовність індивіда до певної поведінки стосовно конкретних об'єктів, до вироблення суб'єктивних орієнтацій як члена групи (суспільства) щодо соціальних цінностей, об'єктів тощо;
- В. Тривалі стандартизовані дії, що розглядаються як обов'язкові і підлягають перегляду в отриманих умовах;
- Г. Якісно нове утворення, яке виникає на межі соціального та психічного, має суттєві ознаки кожного з них і в якому важливими є закономірності та механізми взаємозв'язку соціального та психічного, їх взаємодія, взаємозалежність і взаємовплив.

41. Напрямок в соціальній психології, що пояснює закони формування і розвитку груп – це:

- А. Психоаналіз;
- Б. Групова динаміка;
- В. Соціалізація;
- Г. Соціогноміка.

42. Приписування людиною причин поведінки іншим людям – це:

- А. Соціальна фасилітація;
- Б. Каузальна атрибуція;
- В. Соціальна інгібіція;
- Г. Боулінг.

43. Процес соціалізації – це:

- А. Процес переходу з однієї соціальної верстви в іншу;
- Б. Процес входження людини в ту або іншу сім'ю;
- В. Процес засвоєння індивідом протягом життя соціальних норм і культурних цінностей того суспільства, до якого він належить;
- Г. Процес відхилення від домінуючих в суспільстві норм, цінностей, зразків поведінки.

44. Вся сукупність одиниць спостережень, які мають відношення до проблеми соціологічного дослідження.

- А. Суспільство в цілому
- Б. Соціальна група
- В. Генеральна сукупність
- Г. Виборча сукупність

45. Група об'єднаних спільними цілями і завданнями людей, що досягла в процесі спільної діяльності високого рівня розвитку –це:

- А. Організація;
- Б. Корпорація;
- В. Колектив;
- Г. Дифузна група.

46. Який із елементів являється першим в програмі соціологічного дослідження?

- А. Визначення мети дослідження
- Б. Уточнювання і інтерпретація понять
- В. Висунення робочої гіпотези
- Г. Визначення і формулювання проблеми

47. Яке із перелічених теоретичних положень лягло в основу становлення соціології як науки?

- А. Соціологія повинна бути теоретичною наукою високого рівня абстракції.
- Б. Соціологія повинна описувати і реєструвати факти суспільного життя.
- В. Соціологія повинна бути побудована по моделі природничих наук (фізики, біології тощо)
- Г. Неможливо з наукової точки зору вивчати суспільство, розвиток суспільства – це спонтанний процес.

48. Виберіть положення, яке підкреслює специфіку соціологічного підходу до особистості

- А. Вивчення особистості як інтегральної цілісності біогенних, психогенних, соціогенних елементів
- Б. Вивчення особистості як продукту суспільства, взаємозв'язку особистості і суспільства, регуляції і саморегуляції соціальної поведінки особистості
- В. Вивчення особистості як конкретного відбиття суті людини, і унікальності його внутрішнього світу
- Г. Вивчення особистості з точки зору громадської дієздатності, громадянських прав, обов'язків і свобод

49. Визначення якого поняття приведено нижче: „Процес становлення особистості у процесі освоєння соціальних норм, культурних цінностей, правил поведінки даного суспільства”?

- А. Інтеграція;
- Б. Соціалізація;
- В. Виховання;

Г. Особистісне зростання.

50. Ідентичність - це:

А. Цілісний стан особистості, вироблена на основі досвіду готовність стійко реагувати на передбачувані об'єкти чи ситуації, вибіркова активність, спрямована на задоволення потреби;
Б. Збереження і підтримання особистістю власної цілісності, тотожності, неперервності історії свого життя;

В. Феномен, який має для людей велике значення, та історично формується протягом декількох століть;

Г. Посада у психологічній службі школи.

51. Групова поляризація – це:

А. Соціально-психологічний показник згуртованості групи, що виражає можливість безконфліктного спілкування і погодження дій індивідів в умовах спільної діяльності;

Б. Соціально-психологічний феномен, що є результатом групової дискусії, у процесі якої різні точки зору, думки оформлюються у дві протилежні безкомпромісні позиції;

В. Сукупність процесів, що відбуваються в малій групі і характеризують її з точки зору руху, розвитку, функціонування;

Г. Конфлікти в групі

52. Групові процеси – це:

А. Сукупність цілей, завдань та операцій, які сприяють задоволенню основних мотивів цієї діяльності, потреб та соціальних цінностей членів групи;

Б. Нормативне регулювання поведінки людей системою засобів впливу суспільства та соціальних груп задля збереження цілісності й стійкості останніх, забезпечення їх позитивного розвитку;

В. Процеси групової динаміки, які відображають весь цикл життєдіяльності групи;

Г. Стан розщеплення свідомості при шизофренічному синдромі особистості.

53. У соціальній психології, термін «фасилітація» означає:

А. Вихід члена групи з команди;

Б. Позитивний вплив однієї особи на іншу;

В. Процес соціалізації особистості;

Г. Соціальний інститут.

54. Яка кількість осіб характеризує нижній поріг малої групи:

А. 2 – діада або 3- тріада;

Б. 4 – кварта;

В. 5 – пінта;

Г. 8 – октавія

55. Соціометрія – це:

А. Психологічна теорія суспільства й одночасно соціально-психологічний метод, що використовується для оцінки міжособистісних емоційних зв'язків у групі;

Б. Психічна здібність особистості до встановлення симпатичних контактів;

В. Вид лабораторного експерименту, який застосовується практичними психологами в школі;

Г. Здібність психіки до відновлення.

5. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

Законодавчі та нормативно-правові документи

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 р. № 2801-ХІІ. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> .

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства з питань діяльності закладів охорони здоров'я: Закон України № 2002 - VIII

- від 06.04.2017 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2002-19> .
3. Про лікарські засоби: Закон України № 123/96-ВР від 04.04.1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/123/96-%D0%B2%D1%80> .
 4. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики: Постанова Кабінету Міністрів України від 02.03.2016 р. № 285. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/285-2016-%D0%BF#Text> .
 5. Про затвердження Положення про Міністерство охорони здоров'я України: Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2015 р. № 267. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/267-2015-%D0%BF>.
 6. Про утворення Ради з питань функціонування системи охорони здоров'я: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 р. № 1051. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1051-2011-%D0%BF>.
 7. Про утворення Національної служби здоров'я України: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2017 р. № 1101. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-utvorennya-nacionalnoyi-sluzhbi-zdorovya-ukrayini>.
 8. Про затвердження Програми подання громадянам гарантованої державою безоплатної медичної допомоги: Постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2002 р. № 955. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/955-2002-%D0%BF> .
 9. Концепція реформи фінансування системи охорони здоров'я України: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 р. № 1013-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1013-2016-%D1%80>.

Основна навчально-методична та наукова література

1. Богдан О. Що варто знати про соціологію та соціальні дослідження? Посібник-довідник для громадських активістів та всіх зацікавлених / О. Богдан; консультант-рецензент В. Паніотто. – К.: Дух і Література, 2015. – 380 с.
2. Венгер Г.С. Соціальна психологія: навчально-методичний посібник / А.С. Венгер. – Миколаїв 2017. – 344 с.
3. Євтух М.Б., Лузік Е.В., Ільїна Т.В. Математичне моделювання в психологічних та соціологічних дослідженнях: Підручник / М.Б. Євтух, Е.В. Лузік, Т.В. Ільїна. // Під ред.. Е.В. Лузік. - 2-вид. випр. та доп. – К.: Кондор, 2016. – 415 с.
4. Закалик Г. М., Терлецька Ю. М. Патопсихологія: понятійно-термінологічний словник. - Львів, 2016. - 156 с.
5. Козлова О.А. Соціальна психологія особистості та спілкування : практикум для студентів спеціальності 6.030101 «Соціологія» / О.А. Козлова – Харків : НТУ «ХП», 2017. – 172 с.
6. Комунікативні навички лікаря Підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів та фахівців практичної медицини / За заг. ред. О. С. Чабана - Київ: "Медпринт", 2022, - 400 с.
7. Максименко С. Д., Носенко Е. Л. М 17 Експериментальна психологія. Підручник. — К.: Центр учбової літератури, 2021 — 360 с.
8. Медична психологія: в 2-х т. Т. 1. Загальна медична психологія/ за ред. Г. Я. Пилягіної. - Вінниця: "Нова Книга", 2020. – 288 с.
9. Медична психологія: в 2-х т. Т. 2. Спеціальна медична психологія;/ за ред. Г. Я. Пилягіної. - Вінниця: Нова Книга, 2020. - 496 с.
10. Практикум із групової психокорекції: підручник / С.Д. Максименко, О.О. Прокоф'єва, О.В. Царькова, О.В. Кочкурова. – Мелітополь: Видавничо-поліграфічний центр «Люкс», 2015. – 414 с.
11. Психічне здоров'я особистості: підручник для вищих навчальних закладів / С.Д. Максименко, Я.В. Руденко, А.М. Кушнерьова, В.М. Невмержицький. Київ: «Видавництво Людмила», 2021. 438 с.
12. Психологічна стійкість воїна : підручник для військ. психол. / Зорян Комар ;

Посольство Великої Британії в Україні. - Київ, 2017. - 185 с.

13. Психологічна служба : Підруч. / [В.Г. Панок (наук. ред.), А.Г.Обухівська, В.Д.Острова та ін.]. – Київ : Ніка-Центр, 2016. – 362 с.

14. Психологія сім'ї: підручник / за ред. В. М. Поліщука. Суми: Університетська книга, 2021. 248 с.

15. Соціологія: збірник тестових завдань для здобувачів вищої освіти ступеню «Молодший бакалавр» за спеціальностями 029 «Інформаційна та архівна справа» та 051 «Економіка» / укладачі М.О. Марценюк, О.Ю. Воронова - Мукачево: МДУ, 2021 с. – 46 с.

16. Сурякова М.В., Панфілова Г.Б., Склянська О.В. Соціальна психологія (з основами соціально-психологічного тренінгу): Навч. посібник [електронне видання]: — Дніпро: Середняк Т. К., 2021, — 150 с.

17. Шевченко З. В. Соціологія: Навчально-методичний посібник. – Черкаси: видавець Чабаненко Ю. А., 2023. – 72 с.

Додаткова навчально-методична та наукова література

1. Анатомія центральної нервової системи (спинний і головний мозок). Навч. метод. посіб. з анатомії людини. — К. 1999. — 120 с.
2. Бурлачук Л. Ф., Морозов С. М. Словарь-справочник по психологической диагностике. — К.: Наукова думка, 2004. — 200 с.
3. Дубравська Д. М. Основи психології: Навчальний посібник. – Львів: Світ, 2001. – 280 с.
4. Занюк С. Психологія мотивації та емоцій. — Луцьк, 2000.
5. Кириленко Т. С. Психологія: емоційна сфера особистості: Навчальний посібник. – К.: Либідь, 2007. – 256 с.
6. Курова А.В. Задоволеність життям та суб'єктивне благополуччя особистості / А.В. Курова // Вісник Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова. – 2015. – №4. – С. 221-232.
7. М'ясоїд П. А. Загальна психологія: Навчальний посібник. – К.: Вища школа, 2001. – 487 с.
8. Основи психології: Підручник / За заг. ред. О. В. Киричука, В. А. Роменця. – К.: Либідь, 2002. – 630 с.
9. Русинка І. І. Психологія: Навчальний посібник. – К.: Знання, 2007. – 367 с.
10. Степанов О. М., Фіцула М. М. Основи психології і педагогіки: Навчальний посібник. – К.: Академвидав, 2005. – 520 с.
11. Цигульська Т. Ф. Загальна та прикладна психологія: Навчальний посібник. – К.: Наукова думка, 2000. – 190 с.
12. Цимбалюк І. М. Психологія. – К.: ВД «Професіонал», 2004. – 304 с.
13. Цимбалюк І. М., Яницька О. Ю. Загальна психологія. Модульно-рейтинговий курс для студентів вищих навчальних закладів. – К.: Професіонал, 2004. – 215 с.

Інформаційні ресурси

1. <http://www.mif-ua.com/archive/article/6454>
2. [From the Mind Into the Body | IPI E-Books \(freepsychotherapybooks.org\)](http://freepsychotherapybooks.org/From-the-Mind-Into-the-Body)
3. [Depressive States and Somatic Symptoms | IPI E-Books \(freepsychotherapybooks.org\)](http://freepsychotherapybooks.org/Depressive-States-and-Somatic-Symptoms)
4. [Complex Problems of Pain as Seen in Headache, Painful Phantom, and Other States | IPI E-Books \(freepsychotherapybooks.org\)](http://freepsychotherapybooks.org/Complex-Problems-of-Pain-as-Seen-in-Headache-Painful-Phantom-and-Other-States)
5. [The Teaching of Psychosomatic Medicine Consultation-Liaison Psychiatry | IPI E-Books \(freepsychotherapybooks.org\)](http://freepsychotherapybooks.org/The-Teaching-of-Psychosomatic-Medicine-Consultation-Liaison-Psychiatry)

6. Всесвітня організація охорони здоров'я. [World Health Organization \(WHO\)](#)
7. Державний заклад «Центр медичної статистики Міністерства охорони здоров'я України»: офіційний веб-сайт. URL: <http://medstat.gov.ua/ukr/main.html>
8. Департаменті управління та контролю якості медичних послуг МОЗ України: офіційний веб-сайт. URL: <https://moz.gov.ua/en/struktura> .
9. Європейська база «Здоров'я для всіх». URL: <http://medstat.gov.ua/ukr/statereports.html>.
10. Європейське регіональне бюро Всесвітньої організації охорони здоров'я. URL: www.euro.who.int.
11. Медична інформаційна система: офіційний веб-сайт компанії Мед-експерт. URL: <http://medexpert.ua/ua/medichnij-zaklad/31-medichnij-zaklad/pro-rynku-v-iznoho-medychnoho-turyzmu-v-ukraini>.
12. Міністерство охорони здоров'я України: офіційний веб-сайт. URL: <https://moz.gov.ua/>.
13. Національна служба здоров'я України: офіційний веб-сайт. URL: <https://nszu.gov.ua/pro-nszu>.
14. Національна академія медичних наук України. URL: www.amnu.gov.ua.
15. Український медичний часопис: медичний журнал. URL: www.umj.com.ua.

6. ХАРАКТЕРИСТИКА ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЄДИНОГО ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Зміст єдиного фахового вступного випробування визначається на основі Програми з управління та адміністрування єдиного фахового вступного випробування для вступу на навчання за другим (магістерським) рівнем вищої освіти на основі базової вищої освіти.

Характеристика єдиного фахового вступного випробування з управління та адміністрування.

Форма проведення єдиного фахового вступного випробування з управління та адміністрування – співбесіда.

На вступне випробування відводиться – 60 хвилин (в т.ч. 30 хвилин на підготовку).

Загальна кількість завдань – 2.

Перше завдання – це 3 (три) відкриті питання з Програми з управління та адміністрування єдиного фахового вступного випробування, що виносяться на співбесіду.

Друге завдання – це 5 (п'ять) закритих тестових питання з вибором тільки однієї правильної відповіді. До кожного тестового питання подано чотири варіанти відповіді (А, Б, В, Г), з яких лише один варіант - правильний. Тестове питання вважається виконаним, якщо абітурієнт вибрав правильну відповідь.

Оцінювання єдиного фахового вступного випробування з управління та адміністрування.

Результат єдиного фахового вступного випробування з управління та адміністрування оцінюється за шкалою від 0 до 200 балів.

Перше завдання. Максимальна кількість балів, яку можна набрати, правильно відповівши на всі три відкриті питання з Програми з управління та адміністрування єдиного фахового вступного випробування, що виносяться на співбесіду – 150 балів (за кожне питання – 50 балів).

Друге завдання. Максимальна кількість балів, яку можна набрати, правильно відповівши на закриті тестові питання - 50 балів.

Питання з вибором однієї правильної відповіді оцінюється в 0 або 10 тестових бали:

- 10 балів, якщо вказано правильну відповідь;
- 0 балів, якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді не надано.

Під час проведення єдиного фахового вступного випробування не допускається користування електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням Приймальної комісії.

У разі використання вступником під час вступного випробування сторонніх джерел інформації (у тому числі підказки) він відсторонюється від участі у випробуваннях, про що складається акт, в якому комісія вказує причину відсторонення та час. У разі використання заборонених джерел абітурієнт, на вимогу члена комісії, залишає аудиторію та одержує загальну нульову оцінку.

Вступники, які не з'явилися на вступне випробування без поважних причин у зазначений за розкладом час, до участі у подальших випробуваннях та конкурсі не допускаються.

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Еліна МОКРІЄНКО